

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19312/2024
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Драган Живковић, адвокат из ..., против туженог Града Ваљева, чији је законски заступник Заједничко јавно правобранилаштво Града Ваљева, Општине Лајковац, Љиг, Мионице и Осечина, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 390/23 од 27.06.2024. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 390/23 од 27.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 390/23 од 27.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 777/22 од 28.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу плати материјалну штету на име 20 угинулих оваца 590.000,00 динара, 8 угинулих јагњади 113.280,00 динара, 20 нерођених јагњади 222.048,00 динара, на име субвенције 140.000,00 динара, на име трошкова израде два записника ветеринарске службе 3.000,00 динара, што укупно чини износ од 1.068.328,00 динара са законском затезном каматом од 28.11.2022. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати трошкове поступка од 182.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 390/23 од 27.06.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 777/22 од 28.11.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је накнаде материјалне штете коју је тужилац претрпео на свом пољопривредном газдинству, које има ограђен и обезбеђен овчарник, од стране паса луталица који су нанела штету његовом стаду оваца и јагњади, за коју је одговоран тужени, при чему је утврђено да нема доприноса тужиоца настанку штете, па је суд нашао да је тужбени захтев основан и применом одредбе Закона о облигационим односима, Закона о комуналним делатностима и Закона о локалној самоуправи обавезао туженог да тужиоцу накнади потраживани износ штете. Тужени наводима ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставио, нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињеничноправној ствари.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења чињеница у сваком конкретном случају, релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.01.2021. године, а вредност предмета спора је 1.068.328,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за новчано потраживање у коме утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић